

РЕШЕНИЕ

№ 4242
за тълкуване

гр. София, 26.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в закрито заседание на 26.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

като разгледа дело номер **9645** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.294 – 298 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Б. Ж. Л. М. против постановление № 2/09.08.2012 г. на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС). По жалбата е постановено окончателно решение № 7214/21.12.2012г.

На 25.02.2013г. по делото е постъпила молба от КРС с искане за тълкуване на постановеното решение – дали следва да се счита, че действителната воля на съда е за отмяна на постановлението в цялост, или само за отмяна на т.2 от същото. На 11.03.2013г. от пълномощник на изпълнителния директор на дружеството е постъпила молба, в която е изразено становище за липса на необходимост от тълкуване на решението.

След като прецени доводите на страните и представените писмени доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

В диспозитива на горепосоченото решение № 7214/21.12.2012г. е обективизирано следното волеизявление на съда: 1) отменя постановление № 2/09.08.2012 г. на Комисията за регулиране на съобщенията; 2) осъжда Б. Ж. Л. М., гражданин на Република Ф., притежаващ паспорт № 04FE59381, издаден на 16.07.2004г. от Министерството на външните работи на Република Ф., със служебен адрес: [населено място], [улица], да заплати по сметката на Административен съд София град сумата 10 (десет) лева - държавна такса. Заявено е искане за тълкуване в частта, означена с т.1).

Съгласно чл.251, ал.1 и ал.2 от Гражданския процесуален кодекс, субсидиарно приложим на основание чл.144 АПК, споровете по тълкуване на влязло в сила

решение се разглеждат от съда, който го е постановил; тълкуване не може да се иска, след като решението е изпълнено. В случая, решението е изпълнено в частта му по т.2) по-горе – на 14.01.2013г., преди подаване на молбата за тълкуване, държавната такса в размер на 10 лева, е внесена. В тази част не е заявено искане за тълкуване и поради това, в същата част не е налице предмет на преценка относно допустимостта и основателността на искането.

Относно решението в частта му по т.1) по-горе е налице спор между страните относно пределите на волеизявлението на съда. Според жалбоподателя, с решението несъмнено е отменено постановлението в цялост. Според ответника, точната воля на съда е неясна, тъй като според КРС последният е следвало да отмени само т.2 от постановлението, по изложени в молбата за тълкуване съображения. Предвид така обективирания спор, искането за тълкуване на тази част на решението е допустимо. Разгледано по същество в тази част, то е неоснователно.

В мотивите към решението са изложени съображения, че постановлението е незаконосъобразно поради липса на предпоставка за издаването му. Тази липса е еднакво относима спрямо дружеството – адресат на постановлението в частта му по т.1, както и спрямо физическото лице – адресат на постановлението в частта му по т.2. Ето защо, няма основание да се приеме, че между мотивите и диспозитива е налице несъответствие, пораждащо неяснота в действителната воля на съда.

Наред с това, жалбата в заглавната си част е означена като изходяща от Б. Ж. Л. М.. В действителност обаче тя е изготвена и подписана от пълномощник на дружеството. Съгласно условията на приложеното пълномощно, издадено от изпълнителния директор на дружеството, представителната власт на упълномощеното лице е формулирана най-общо и на същото е възложено представителството във всякакви процедури, свързани с дейността на Б.. Тъй като в случая глобата е наложена от КРС на физическото лице като форма на принудително изпълнение на негови функции в качеството му на длъжностно лице на дружеството, съдът в настоящия състав приема, че този пълномощник е натоварен и с представителството на физическото лице в производствата срещу него, имащи за основание заеманата от това лице длъжност. Аналогичен извод налага впоследствие осъществилият се факт на доброволно изпълнение на постановеното спрямо същото лице осъдително решение за заплащане на държавна такса в размер на 10 лева. Ето защо, съдът в настоящия състав намира, че жалбата против постановлението е била подадена от пълномощника на изпълнителния директор за него лично и от името на представляваното от него дружество. Поради това, съдът намира, че постановлението е било обжалвано в цялост, и съответно – отменено в неговата цялост и в тази връзка също не е налице несъответствие между мотивите и диспозитива, което да породи неяснота или съмнение в съдържанието на обективиранията воля.

Аналогичен е изводът и предвид произнасянето на 26 състав на съда по искането за спиране на предварителното изпълнение на процесното постановление. Видно от определение № 4455/04.10.2012г. по адм. д. № 2012г. на посочения състав, последният също е приел за разглеждане инкорпорираното в жалбата искане за спиране като подадено от изпълнителния директор за него лично и от името на дружеството, и се е произнесъл с диспозитив, с който е отхвърлено искането за спиране изпълнението на процесното постановление в цялост, а не в някоя от частите му с оглед адресата на всяка от тях.

Доводите в молбата за тълкуване на КРС относно съществуващо друго

решение № 4219/20.07.2012г. по адм. д. № 6311/2012г. на 22 състав на съда не следва да се обсъждат, тъй като то не е сред мотивите на процесното постановление, а съответно – е изцяло извън предмета на спора в това производство.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Комисията за регулиране на съобщенията за тълкуване на решение № 7214/21.12.2012г. по адм. д. № 9645/2012г. на Административен съд София град, Второ отделение, 29 състав, в частта на решението, с която е отменено постановление № 2/09.08.2012 г. на Комисията за регулиране на съобщенията.

Решението е окончателно.

Съдия: